

no - ci v tomto našem horním kon - ci.

V té svévolné až bujnosti sčasovací na živé písni těžko poznati pravidelnost útvaru.

Další slova písně jsou:

[: Šohaj děvča odluzuje, :]
od otca aj od matere.

[: A tak on ju odluzoval, :]
až do sveta zavandroval.

[: Štyry míle vandrovali, :]
slova k sebě nemluvi.

[: Až na piatú stupovali, :]
slovo k sebě premľuvi.

[: Viem já miľá doľinečku, :]
a v něj peknú studienečku.

[: Tam si miľá spočineme, :]
dobrej vody napijeme.

[: Tak si oni spočievali, :]
až večera dočeka.

[: Steľ má miľá biľé ľože, :]
už to jinač byť nemuože.

[: Cože bych já ľože stľaľa, :]
perí som si nenabraľa.

[: Široký ľist jabľoňový, :]
ešče širší javorový.

[: Jabľoňový posteľeme, :]
jaborovým odějeme.

[: U mej mamky na jej dvore, :]
je tam drevo jaborové.

[: Pod tým drevom hudci hrajú, :]
našu cěru vydávajú.

[: Za ňú ženú voľy, krávy, :]
za mnú ľetia straky, vrany.

Za modulační varianty tohoto typu pokládám, když druhý oddíl místo moravskou modulací zakončí se buď IV. stupněm, neb V. stupněm; na př. v písni 131 b) a v této:

28

Náš Ja-no-ško nyšt ne-ro-bí, ľen pře-vá-žá na kraj vody,

ľen pře-vá-žá na kraj vo-dy.

Slova ostatní jsou známá. Prvý a druhý oddíl mají po stejné sčasovce. Šestým stupněm zakončuje druhý díl v této písni:

29. ♩ = 129.

Bo - ľa jed-na vdo-va sta-rá, e - ja hoj! Bo - ľa jed-na